

povećao je Venturijev broj Čulinovićevih slika na petnaest, dok ga je A. Moschetti reducirao na deset. Čulinović slika od reda Bogorodice i svetačke likove. Izuzetak čini »Portret mlada muškarca« (Louvre, zbirka André). U svom radu povodi se naš majstor vjerno za svojim učiteljem Squarcionom. Kolorizam je Čulinovićev naskroz mletački. Osnovne su njegove šare: svijetlo-žuta sa smeđim sjenama, ružičasta sa crvenom, ljubičasta i modro-zelena, koje utjecajem Jacopa Bellinija bivaju po vremenu dublje, tamnije i sočnije.

Ivan Duknović (Giovanni Dalmata, Giovanni da Traù, Johannes Duknowich de Tragurio), vajar i arhitekt, rođen je oko 1440 u Trogiru, a umro poslije godine 1509. Nije sasvim izvjesno, da li je on onaj »uno di Schiavonia il quale era buonissimo iscultore«, što ga spominje Filarete u svom »Trattato dell' architettura«. Vjerojatno je, da je došao oko 1460 u Rim, gdje je najprije radio ili u radionici Paola Romana ili u onoj kojega lombardijskog majstora. U zajednici s Andrijom Bregnom izveo je grobne spomenike Tebaldijev i Ferricijev u rimskoj crkvi S. Maria sopra Minerva. S Minom da Fiesole oltar u crkvi S. Marco, korske pregrade u Sikstinskoj kapeli i veliki grobni spomenik pape Pavla II, kojega se fragmenti danas nalaze u Rimu (Museo Petriano) i Louvru. Isto je tako fragmentarno sačuvan grobni spomenik kardinala Erolija. Pored toga pripisuju mu se u Rimu još neka manja djela. Sve je to nastalo prije godine 1480. Od godine 1481 dalje boravi Duknović na dvoru kralja Matije Korvina u Budimu. Tu su nastala njegova dva reljefna portreta kralja Matije i njegove žene Beatrice Aragonske (danas u Beču). Sva su ostala ovdje izvedena djela izgubljena, a za neka se kaže, da su ih Turci 1526 odvezli u Carigrad, gdje su netragom iščeznula. Za vjerno službovanje darovao je 1488 kralj Matija Duknoviću kašteo Majkovac (»ad Savum flumen positum«), ali ga naš majstor nije nigda primio u posjed. Tako se on, vjerojatno početkom devedesetih godina XV stoljeća, vratio opet u Rim. 1498 bio je u Mlecima, gdje je izveo reljef Bogorodice za biskupa Nikolu Franca. Posljednje je njegovo djelo nastalo 1509 (grobni spomenik blaženog Girolama Gianellija u stolnoj crkvi u Jakinu). Venturi mu pridaje kipove sv. Tome i sv. Ivana Evanđelista u trogirskoj stolnoj crkvi, pa bistu Carla Zena u mletačkom Museo Civico Correr. Najzamašnije djelo Duknovićevo bio je zaciјelo grobni spomenik pape Pavla II. Vasari kaže za nj, da je »la più ricca sepoltura, che fosse stata fatta d'ornamenti e di figure a Pontefice nessuno«. Nekoliki sačuvani stari crteži Grimaldija, Benedetta da Rovezzana i Girolama Ferrarija, pa bakrorez u djelu Ciacconijevu »Vitae Pontificum« dopuštaju, da se spomenik rekonstruira u svom prvotnom obliku. Među alegorijskim kipovima, koji su ga ukrašavali, najljepši